

قُلْ إِنَّمَا أُنذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلَا يَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعَاءَ إِذَا مَا يُنذَرُونَ ﴿٤٥﴾

45 “- Ben, sizi kesinlikle vahy ile uyarıyorum” de. Hak ve hakikate, çevresindeki olup bitenlere karşı sağır kesilenler, uyarılmaya devam edilirken de hakka daveti duymazlıktan gelirler.

وَلَكِنَّ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذَابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يَا وَيْلَتَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿٤٦﴾

46 Onlara, Rabbinin azâbından ufak bir esinti dokunsa hiç şüphesiz:

“- Vah bize, hakikaten biz şirkte, inkârda, isyanda ısrar eden zâlim kimselermişiz” derler.

وَنَضَعُ الْمَوَازِينَ الْقِسْطَ لِيَوْمِ الْقِيَمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْئًا وَإِنْ كَانَ مِثْقَالَ

حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا وَكَفَى بِنَا حَاسِبِينَ ﴿٤٧﴾

47 Biz, Kıyamet gününün gerçekleşmesi dolayısıyla herkesin amellerine, haklarına, mükâfatlarına ve cezalarına göre ebedî hayattaki mevkilerini belirleyecek adâlet terazileri kurarız. Artık kimseye hiçbir şekilde haksızlık edilmez. Yapılan iş, bir hardal tanesi kadar da olsa, onu adâlet terazisine getiririz. Hesap görenler olarak biz herkese yeteriz.

وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى وَهَارُونَ الْفُرْقَانَ وَضِيَاءَ وَذِكْرًا لِلْمُتَّقِينَ ﴿٤٨﴾

48 Biz Mûsâ'ya ve Hârûn'a hakkı bâtıldan, helâli haramdan, imanı küfürden ayıran bilgileri içeren şariat, mûcizeler vermiş, düşmanlarına karşı zafer ihsan etmiş, Tevrat'ı lûtfetmiştik. O, takvâ sahipleri için, Allah'a sığınıp, emirlerine yapışarak günahlardan arınıp, azaptan korunanlar, kulluk ve sorumluluk şuuruyla, haklarına ve özgürlüklerine sahip çıkarak şahsiyetli davranan, dinî ve sosyal görevlerinin bilincinde olan mü'minler için bir ışık ve bir öğüt idi.

الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَهُمْ مِنَ السَّاعَةِ مُشْفِقُونَ ﴿٤٩﴾

49 Allah'a sığınanlar, saklı-gizli hallerinde, görmedikleri halde, gıyaben Rablerinden korkanlardır, O'na saygı duyanlardır. Onlar Kıyamet'in kopacağı ânın dehşeti dolayısıyla korku içinde Allah'ın emirlerine itina gösterenlerdir.

وَهَذَا ذِكْرٌ مُبَارَكٌ أَنْزَلْنَاهُ أَفَأَنْتُمْ لَهُ مُنْكَرُونَ ﴿٥٠﴾

50 İşte bu okunması ibadet olan övünç kaynağı Kur'an da, indirdiğimiz hayrı öğreten, insanlara faydalı, kutsal bir kitaptır, hayırlı bereketli bir öğüttür, bir ikazdır. Şimdi onu mu inkâr ediyorsunuz?

وَلَقَدْ أَتَيْنَا إِبْرَاهِيمَ رُشْدَهُ مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا بِهِ عَالِمِينَ ﴿٥١﴾

★ 51 Biz, peygamber olarak görevlendirilmeden önce İbrâhim'e, doğruluk olgunluk, akıl yürütme, tahlil kabiliyeti ve ufuk aydınlığı nasip etmiştik. Biz onun olgunluğu ve üstün hasletlere sahip olmayı hak ettiğini biliyorduk.

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا هَذِهِ التَّمَاثِيلُ الَّتِي أَنْتُمْ لَهَا عَاكِفُونَ ﴿٥٢﴾

52 Hani İbrâhim babasına ve kavmine:

“- Şu tapınıp durduğunuz heykeller nedir?” demişti.

53 Onlar: قَالُوا وَجَدْنَا آبَاءَنَا لَهَا عَابِدِينَ ﴿٥٣﴾

“- Atalarımızı bunlara taparken gördük” dediler.

قَالَ لَقَدْ كُنْتُمْ أَنْتُمْ وَآبَاؤُكُمْ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٥٤﴾

54 “- Andolsun ki, sizler de atalarınız da, tamamen başlarına buyruk bir hayat, koyu bir cehalet, dalâlet ve bozuk düzen içindesiniz” dedi.

قَالُوا أَجِئْتَنَا بِالْحَقِّ أَمْ أَنْتَ مِنَ اللَّاعِينَ ﴿٥٥﴾

55 Onlar:

“- Bize hak, doğru bir mesaj mı getirdin, yoksa sen şaka mı ediyorsun?” dediler.

قَالَ بَلْ رَبُّكُمْ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الَّذِي فَطَرَهُنَّ

وَأَنَا عَلَىٰ ذَلِكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ﴿٥٦﴾

56 İbrâhim:

“- Hayır! Şaka yapmıyorum. Rabbiniz gökleri ve yeri ilk önce, benzersiz yaratan, göklerin ve yerin yaratıcısı, düzeninin hâkimi, Rabbidir. Ben de buna inanan ve tasdik edenlerdenim” dedi.

وَتَاللَّهِ لَا كَيْدَنَّ أَصْنَامَكُمْ بَعْدَ أَنْ تُولُوا مُدْبِرِينَ ﴿٥٧﴾

57 “- Allah'a yemin ederim ki, siz ikbalinize ve istikbalinize sırt çevirerek ayrılıp gittikten sonra, ağaçtan yontularak, metalden dökülerek yapılan heykellerinize, putlarınıza bir oyun oynayacağım” dedi.